

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרון הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

כי על כל מוצא פי י"י יהיה האדם

ישנה איזו חקירה, של הפילוסופים, כיצד האדם מתקיים על ידי האוכל? הרי גוף האדם, הוא בשר ודם. כאשר האדם אוכל לחם ופירות, ושותה מים, מי נהנה מן האוכל? הגוף נהנה מכך. א"כ, מדוע כאשר האדם אינו אוכל, יוצאת נשמתו? הרי הנשמה, היא רוחנית. מדוע האדם מת, כאשר איננו אוכל? וכי הנשמה ניוזנה מן האוכל? הרי הנשמה אינה אוכלת, אלא הגוף אוכל. זאת חקירה עמוקה, אשר שאלו הפילוסופים, ובעל שבט מוסר (פרק ל"ו) מביא את השאלה הזאת, וכותב כי לא מצאו תשובה לשאלה הזאת, ולא ידעו לרדת לעומק הסיבה:

נחזק את השאלה ביותר. הרי כאשר האדם מת, אם ניתן אוכל לגוף שלו, וכי הוא יחיה? בודאי שלא. הוא פגר מת. כיון שיצאה נשמתו, הוא לא נע ולא זע. א"כ, היכן הקשר, בין הנשמה לבין הגוף, באכילת האוכל ובשתיית המשקה? הדבר איננו מובן:

בעל שבט מוסר כותב כך, ועל זה חקרו הפילוסופים, לידע סיבת הנפש בגוף, איך מתחברים ע"י האכילה, כי הנפש והנשמה לאו בת אכילה היא, ולא עלתה בידם לידע הסיבה. וכתב מהרי"ץ שם בהגהות, הטבעיים נתנו טעם לזה, ונכון לפי הסברא. ומביאו כלי חמדה, סדר בשלח שלישי. וכולם קכש לפני רוח, אור מורינו האר"י ז"ל. עכ"ל מהרי"ץ:

דהיינו, המתפלספים הללו שואלים וחוקרים, מהו הקשר בין הנשמה לבין הגוף? אומר מהרי"ץ, כי הטבעיים, דהיינו חכמי הטבע, מצאו תירוץ על השאלה הזאת. הם 'נתנו טעם לזה, ונכון לפי הסברא'. הם אומרים תירוץ שהוא נכון מצד הסברא, והדבר אכן מתקבל. את הטעם שליטבעיים, תמצא בספר כלי חמדה. אבל אומר מהרי"ץ, 'כולם קכש לפני רוח, אור מורינו האר"י ז"ל'. למרות שהם אומרים תירוץ טוב לפי הסברא, אבל אם תשמע את מה שהאר"י אומר, אין לדבריהם ערך:

חכמי הטבע אומרים, כי הנשמה היא אש. נכון שישנו גוף, אבל האש שנמצאת באדם, היא צריכה חומר בעירה. ועל ידי שהאדם אוכל, הנשמה בוערת, כי היא מתיכה את האוכל. כאשר האדם אוכל, החום שלו מקיים אותו. אם האדם לא יאכל, אזי האש מתיכה את הגוף, את הלחות שישנה בגוף. לכן שייך לומר אחרי תענית, 'נתמעט חלבי ודמי'. כי כאשר האדם אינו אוכל, כיון שהנשמה היא אש, א"כ זה בוער בו, וממילא הגוף שלו מתמעט. כי ממה הנשמה תתקיים? היא צריכה לקחת את החום של גוף, ועי"ז היא מתקיימת. ואומר מהרי"ץ זיע"א, כי הדבר נכון לפי הסברא, אבל תשמעו מה אומר רבינו האר"י ז"ל, ותבינו כי זה לעומת זה, 'מה לתבן את הבר':

רבינו האר"י מפרש את הפסוק, **פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם**, פי על כל מוצא פי י"י יהיה האדם (דברים ח', ג'). מה הפירוש, 'מוצא פי י"י'? זהו המלאך. הרי כתוב, אין לך כל עשב ועשב מלמטה, שאין לו מזל ברקיע, דהיינו מלאך, שאומר לו גדל, ויש גורסים פעם שנייה, גדל. (בראשית רבה י' ו'). דהיינו, הדבר הגשמי, מתקיים על ידי מלאך. יוצא א"כ, כי בכל מאכל, כגון חטה, אמנם אתה רואה כי הוא דבר גשמי, אבל תדע לך, כי יש בו דבר רוחני. נשאר בתוך המאכל, חלק מן המלאך אשר גידל אותו. בתוך המאכל הגשמי, ישנו גם משהו רוחני. ואם כן, זהו 'כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם', כי על כל מוצא פי י"י יחיה האדם'. דהיינו, המלאך הנמצא במאכל הזה, זהו 'פי י"י', ומכך יחיה האדם, מזה נשמתו הרוחנית מתקיימת. הדבר הפלא ופלא:

מתוך דרשת מרון שליט"א בהילולת מהרי"ץ כ"ח ניסן ה'תשע"ד - רכסים

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש גאון רבני מורי"ץ זצוק"ל ט"ז - 599-500-404

המעמד הגדול של הקבלת פני רבו ברגל

יתקיים א"ה ביום ראשון ט"ז ניסן ה'תשע"ח, א' דחור"מ פסח, באולמי "גל", רח' מינסקר קרית אתא

במעמד מרון הגאון הרב **יצחק רצאבי** שליט"א מוסק עדת תימן

הרה"ג **שלמה חיים דיסקין** שליט"א מרא דאתרא

הרה"ג **אורי צדוק** שליט"א מוסק עדת תימן

הרה"ג **אביהו מימון** שליט"א מרא דאתרא

הרה"ג **אבשלום יעקב** שליט"א ראש כולל באחוזת ובר"ב בבית הוראה

המעמד יפתח בתפילת מנחה בשעה 18:45

הכנס לילי ושבת
מנוחה יתקיים ביום שבת
שעה שישה וחצי בליל יום ראשון

מכירת ספרי המכון בתמורה

מקום מרכז בבלאק

מחשבת ישיבת מוקדית

בית מדרש
"פעולת צדיק"
ע"ש גאון רבני מורי"ץ זצוק"ל ט"ז - 599-500-404

יומא דהילולא ה-213 של מהרי"ץ זצוק"ל

גאון רבני תימן ותפארתם שיתקיים א"ה ביום חמישי כ"ז ניסן ה'תשע"ח בבית הכנסת "עץ חיים", הקריה החרדית, רח' שפת אמת 5, בית שמש

הערב יתקיים במעמד מרון הגאון הרב **יצחק רצאבי** שליט"א פוסק עדת תימן

המעמד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דקות לפני השקיעה

מכירת ספרי המכון בתמורה

מקום מרכז בבלאק

מחשבת ישיבת מוקדית

הננו להזכיר לציבור כי טוב ונכון לקרוא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות את **איגרת המוסר של מהרי"ץ** זצוק"ל בענייני הנהגות התפילה וחינוך הילדים למצוות. בשבת קודש פרשת "שמיני", הסמוכה ליומא דהילולא דמהרי"ץ כפי שפירסמנו בעבר. ניתן להשיג בטל' 03-6780070.

במנהג כיסוי הראש לבנות קטנות

שאלה: אודות מה שכתב כת"ר בשו"ת עולת יצחק חלק אק סימן קנ"א אות ב' ד"ה אבל, כי מה שנהגו בתימן שגם הבנות הקטנות מכסות ראשן במטפחת, אינו מפני הלכה, שאין הוכחה שיש בזה חובה כפי הדין רק לנשואות ולא לבתולות, רק שם כך הוא גם אצל האומות יעו"ש, ובעיני יצחק על ש"ע המקוצר חלק אבן העזר הלכות מלבושי הנשים וצניעותן סימן ר"ב אות י"ט ד"ה ובשתילי, הנה שמעתי כי היו מקפידין שאפילו בת קטנה לא תיהוה שיערה אחת חוצה כמו גדולה, ואם אירע גוערים בה. שמע מינה כי סברו זאת מצד ההלכה, שהרי הגויות אינו נוהגות כך והרבה שיער נראה אצלן מבחוח:

תשובה: (א) אמת הוא הדבר ששמעת, ואעפ"כ אין מזה ראייה. כי מאחר שבנות ישראל הגדולות נהגו להקפיד שלא תיראה אפילו שיערה אחת חוצה, מה שאין כן הגויות אפילו גדולות מוציאות הרבה שיער (כיעו"ש בעיני יצחק אות י"ב ד"ה אכן), שוב גם לקטנות שבישראל יש בזה משום חינוך, שתהא מורגלת לצניעות גם בזה:

(ב) אגב דאתא לידן, נכתוב כאן בעניין מ"ש בס"ד בעיני יצחק שם בסימן ר"ב אות י"ח כי במרדכי ברכות סימן פ' וברא"ש שם פרק ג' סימן ל"ז מפורש שבתולות דרכן לילך פרועות ראש. אך כנראה גם בזמננו תלוי היה הדבר במנהג המקומות, והם דיברו אצלם בערי אדום, מה שאין כן הרמב"ם בפרק כ"א מאיסורי ביאה הלכה י"ז דיבר בערי ישמעאל יעו"ש:

וכעת יש לי להוסיף ולהעיר כי אמנם בשיטה מקובצת כתובות דף טו: ד"ה וראשה פרוע, הביא בשם לקוטי גאונים שאזהרת גילוי הראש, בנשואות קא מיירי יעו"ש, והם הרי היו בבבל שהיא מארצות ישמעאל. ועיין עוד מ"ש בס"ד בנפלאות מתורתך פרשת וישב על פסוק ותתפשהו בבגדו ד"ה כיון ובהערה כ"ט שם לגבי מנהג ארם צובה בימי הקדמונים. ובנתיב המשפחה דף אלף תרל"ז כתוב כי נהגו בגרבא שבארץ תוניס, שהבנות מגיל שתים עשרה מכסות את ראשן. ועיין עוד שו"ת איש מצליח חלק א' סימן ע"ז עכ"ל:

בדין הסתרת נוף על ידי בניית קומה נוספת

שאלה: חבר שלי קנה שטח באזור הגליל להשקעה, ואולי למגורים בעתיד. בזמן שקנה את השטח, הגדירו לו במדויק איך ייראו הבניינים מסביב לשטח שקנה. בשטח במורד ההר שמתחת לשטח שלו, ישנו עוד שטח של בית עתידי של שכנים. במקור, הבית שלו היה מיועד להיות קומה אחת, עם אפשרות לשתי קומות. ובית השכנים, בשטח הצמוד במורד ההר קומה אחת. וכך גם מוסכם בטאבו הכללי של פיתוח המבנים בישוב. עכשיו פנו אליו השכנים, ומבקשים שהוא יתתן על הסכמתו לחריגה מצידם, ולבניית קומה נוספת מול השטח שלו. אך הוא מרגיש שזה לא הוגן, ושכתוצאה מכך ירד ערך הנכס שקנה, כי הנוף ייחסם על ידי הקומה החדשה, וגם השכנים יהיו בגובה מעליו שיאפשר להם לצפות לתוך ביתו וחצרו, דבר שגורם לו חוסר נעימות:

הוא רצה לדעת מה דעת התורה בעניין זה, האם מותר לשכנים לעשות כך. והאם מן הדין מותר לו להתנגד, או לפחות לא לחתום להם על היתור. הוא רצה לדעת האם הימנעות מחתימה על ויתור ושינוי ההסכם המקורי, הוא דבר הנוגד את עקרונות התורה וההלכה, או שמותר לו להישאר בהסכם הקודם ולא לוותר:

תשובה: את בעיית צפיית השכנים לתוך ביתו וחצרו, היה אפשר לפתור ולסלק היזק ראייה זה אם לא יעשו חלונות ופתחים לכיוון שלו:

אך מבחינת חסימת הנוף, אין השכנים יכולים להוסיף קומה שלא בהסכמתו, כיון שבזמנינו חזינן דקפדי אינשי על דבר זה, ומפחית בכך את ערך הנכס ושוויו, ממילא אין בהתנגדותו לדבר זה משום מדת סדום שזה נהנה וזה לא חסר, כי אכן הוא חסר. וכעין סברא זו מבואר בקצות החושן סימן קנ"ד ס"ק א' דכיון דזמנין דאית ליה היזק, תו לא שייך ביה מדת סדום, אע"ג דאינו היזק ממש, כל שחסר קצת ומיעוטא דמיעוטא נמי, תו לא הו

ובשו"ת מנחת אשר (וי"ס) סימן צ"ח מדף שכ"ט כבר דן בהרחבה ושקיל וטרי בדיני טענת הסתרת נוף שמש ואויר, יעו"ש ב בטוב טעם ודעת. אך מה שכתב שם באות א' כי זה שלא מצינו בדברי חז"ל ורבתינו הראשונים שיש טענה בעניינים הללו, אפשר דסיבת הדבר מפני שגרו בצפיפות גדולה בבתיים חד קומתיים, וממילא לאף אחד לא נשקף נוף כלשהו מחלון ביתו, וגם רוח ושמם לא שייכי כאשר הבתים צפופים ונמוכים, מה שאין כן בזמנינו קשה להתעלם ממצאיאות החיים שטענות אלה יש להן משקל גדול יעו"ש ב:

ברם יש להעיר ממה שמצינו כבר בצדה לדרך למה"ר מנחם בן זרח תלמיד הר"ר בן הרא"ש שישתדל אדם לדור בקיץ במקום פתוח לצד צפון וכו' והובאו דבריו על ידי מהר"ש גאנצפריד בקיצור שלחן ערוך סימן ל"ב סעיפים כ"ה כ"ז, וכמו שהעליתי בס"ד גם אני הקטן בש"ע המקוצר חיו"ד הלכות שמירת הגוף על פי הטבע סימן ק"מ סעיפים כ"ו כ"ח. אף כי אין הנדון שם מצד דיני חושן המשפט מאחר סוף סוף אין בזה הפסד ממוני ומעשי, מכל מקום חזינן שגם בזמננו החשיבו דבר זה ולא נשתנה הדבר ונתחדש בזמנינו כמו שדן בפשיטות בשו"ת מנחת אשר שם:

על כל פנים בנדון שאלתא דקמן שהותנה הדבר מעיקרא ומוסכם בטאבו, פשיטא שמותר לו שלא לוותר על זכותו:

דין קריאת פרקי אבות וספר משלי ע"י אבל

שאלה: בשבתות שבין פסח לעצרת שנוהגים לקרוא פרקי אבות וספר משלי, האם לאבל תוך שבעה מותר לקרותם, או דינים כתלמוד תורה שאסור:

תשובה: פשוט שמותר, כי הם ספרי מוסר ויראת שמים שמותר לו אפילו בימות החול. עיין שלחן ערוך המקוצר סימן קפ"ט סעיף ז' וסימן קצ"ה סעיף ב'.

טעות בברכת ההפטרה

שאלה: מעשה שאירע בחתימת ברכה ראשונה של אחר ההפטרה, שהיא הנאמן בכל דבריו, וטעה ואמר בכל דרכיו, מה הדין נותן:

תשובה: הוי שינוי מטבע לעיכובא, וצריך לחזור. כי מובן לשון הברכה דבריו, הוא על דברים שיצאו מפי השי"ת, כגון פסוקי הנביאים שקראנו בהפטרה. מה שאין כן לשון דרכיו, היינו מידותיו והנהגותיו יתברך, כגון שכתוב לגבי שלוש עשרה מדות (שמות ל"ג, י"ג) הודיעני נא את דרכיך. ורק דרך רמז רחוק מצינו שתיבות דרך ודבר מתחלפות, כמ"ש בנפלאות מתורתך הפטרת וילך שובה על פסוק מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישירים דרכי יי, ד"ה וצריך. אבל לנדון דידן, לא נגע ולא פגע:

היכר בגחנון בשרי ומלווח חלבי

שאלה: אנחנו עושים גחנון בשרי (מבצק עלים, ושמים בשר ובצל בין הדפים של בצק), וכן מלווח חלבי. האם צריך לעשותם בצורה משונה ומיוחדת, לפי מרן השלחן ערוך יורה דעה סימן צ"ז סעיף א'?

תשובה: כיון שזה לא מוסתר שעלולים לטעות, מותר:

ברכת מלווח שנאפה במחבת כשהוא מכוסה

שאלה: מלווח שאפו אותו במחבת עם מעט שמן, מכוסה במכסה או בנייר כסף, או אפו אותו בטוסטר של טוסטים, ומהצדדים יש קצת פתח. האם יש בו דין המוציא וברכת המזון בקביעות סעודה, או שמא דינו במקרים הנזכרים כמו כובאנה:

תשובה: מלווח בשלושת האופנים הנ"ל, אין בו דין קביעות סעודה, כיון שהשמן ניתן לטעם, ונחשב טיגון שדינו כבישול:

חימום בתנור אפייה בשבת

שאלה: תנור אפייה המשמש כפלאטה לשבת קודש, אם מכסים את כפתורי ויסות החום (טמפרטורה), האם יש בו מיחזי כמבשל לעניין חימום פיתות או חלה ושאר מוצרי אפייה שדרכם להיעשות בתנור:

תשובה: מותר:

- תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת עולת יצחק כת"י -

מעשה נפלא בבית דין של מעלה

לך. ואם פוחדת, פוחדת לך. שאותם שבעה ימי אבילות הם תשלום מיך ושנותיך:

אחר שבעה ימים קרא הכרוז, פלוני בן פלוני בא זמנו לעמוד לדין לפני יוצרו, והביאו אביו ואמו לעמוד על דין בנם, אם יצא זכאי או חייב. העלו אותם למתיבתא עילאה. הכניסו הנשמה בגוף הרוחני והעמידו ערום מבלי לבוש. וכמה מחנות סביב סביב, וכמה מרכבות אלפים ורבעות מלאכי אש, מלאכי מים, מלאכי רוח, מלאכי רעש, מלאכי זייע ורתת והלחלה. והמאזניים באמצע, כף ימין לזכויות וכף שמאל לחובות. וכרוז קורא, פלוני בן פלוני עומד בדין, מי שיש בידו ללמד עליו חובה יבוא, מי שיש בידו ללמד עליו זכות יבוא. והמלאכים רצים מכל פנה, זה אומר אני נבראתי ביום פלוני ממצוה שעשה, ובידו פתקה ומניחה בכף הזכות. וזה אומר אני נבראתי ביום פלוני מעבירה שעשה, ובידו פתקה ומניחה בכף חובה. ואני מסתכל בשתי ידי, כולם רשומים בהם מצוות ועבירות, ומודה על כל אחת ואחת, ואפילו דיבור קל, ומצדיק את דינו יתברך. עד שבעה ימים הכריע כף חובה את כף זכות:

רמז הקב"ה למלאכי חבלה לדון אותי, איני יודע באיזה דין או בגיהנם או בדינים אחרים קשים עוד. שמעתי ותרנזו בטני לקול צללו שפתי, יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז. המה טרם יתפשו אותי לדון אותי, והנה קול קורא ומכריז, חכו, פלוני בן פלוני יש לי ללמד עליו זכות. אמר הקב"ה, האריכו מעט. והנה בא ופתקה בידו, לקחה הקב"ה וקראה לעיני כל המלאכים והמשטינים והמקטרגים. וזה אשר כתוב בה, שפעם אחת נתפלל ויצא ללמוד, ואיחר לעיין בשמעתתא. ובאותה שעה בא בן המלך רוכב על הסוס ומשרתו לפניו, לחצר חנות היהודי אשר בשוק, רצונו לתפור לו את הרסן שנקטם. הוא הגיע לחצר והחנות עודנה סגורה. ושם יש צואה, וירמוס אותה בן המלך, ולכלכה מנעלו. ויקצוף בן המלך מאד והמתו בערה בו. תכף ומיד בא היהודי וכד הקאפ"י בידו, והאש תחתיה בכלי, ומפתחות החנות על כתיפו. וירא אותו בן המלך וירץ אליו בחמת כוחו, ויכה בידו על לחייו פעם ושתיים ושלש, עד שנפלה האש והכד ונשברו. ויאמר לו, מוכרח אתה ליקח כובע שעל ראשך ולהסיר הצואה מעל המנעלים שלי ומן החצר שלך. וכן היה. ויוסף להכותו, ויקללהו קללה נמרצת:

אמר הקב"ה, ראיתם בני כמה חביבים, שמוסרים עצמם ומקבלים יסורים קשים בשביל קדושת שמי. וסר עונך והמאתך תכופר. ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בכך אתפאר. מיד פתחו כל פימליא של מעלה ואמרו, אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי"י מגן עזרך ואשר חרב גאותך. באותה שעה הוציאו מלבושי אורות וכתרין קדישין, והלבישו אותי כחתן בתוך המסובין, והגיעו אותי למחיצתי ברנה וקול תודה. זה הוא מה שנעשה לי, וכתוב יושר דברי אמת:

להודיעך כי אין שכחה לפני כסא כבודו, ואין נסתר מנגד עיניו, ועתיד אדם ליתן את הדין על כל נסתר ונעלם, והוא באחד ומי ישיבנו:

מעשה זה הובא בסוף ספר נפש כל חי מאת מרן שליט"א כפי שנכתב ע"י החכם השנון הרא"ע הלוי זצ"ל בספרו אור לישרים על מסכת אבות (נדפס בספר נר יאיר דף מ"ו) ששמע מפי זקן מופלג לעורר הלבבות, ולהשיב לב בנים על אבותם.

מעשה בארץ התימן בעיר אוזל (היא צנעא) בשני יהודים ריעים, אהובים זה לזה אהבה עזה, אוכלים ושותים יחד, ומטיילים יחד, ומתייעצים יחד. גברה אהבתם מאהבת דוד ויהונתן. אז נשבעו זה לזה שבועה חמורה, שמי שימות ראשון מהם, יבא יגיד לחבירו מה היה דינו באותו עולם:

ויהי כי ארכו להם הימים ונשכחו הדברים מלבם, בא זמנו של אחד מהם וחלה ומת. עד מלאות לו חודש ימים אחר מיתתו, נשמע בפמליא של מעלה שאומרין, זה האיש יש ביניהם שבועה הוא וחבירו פלוני זה ימים רבים, כי מי שמת ראשון לבוא להגיד לחבירו מה היה דינו באותו עולם. עתה מוכרח הוא לשוב אליו כאשר השביעהו. בא אל חבירו בחלום הלילה, אמר לו, קום, אתה ער או ישן. אמר לו, ער. אמר לו, אם אתה ער ודעתך צלולה, הגד מי אנכי. אמר לו, אתה פלוני בן פלוני חבירי. אמר, אתה זוכר את השבועה שנשבענו שנינו במקום פלוני. אמר לו, הן. אמר לו, בשביל זה הזרתי מאותו עולם, להגיד לך את הרשום בכתב אמת:

אמר לו, תדע לך שהליתי ונמיתי למות. וכיון שראיתי מלאך המות מלא עינים, נבהלו כל איברי והתפרדו כל עצמותי, והיה לבי כדונג נמס בתוך מעי. לבי יחיל בקרבי, ואימות מות נפלו עלי. יראה ורעד יבוא בי ותכסני פלצות. ואומר, מי יתן לי אבר כיונה, אעופה ואשכונת. הנה ארחיק נדוד, אלין במדבר סלה, אחישה מפלט לי.

ואביט ואין עוזר, קרב אלי לקח את נשמתו והפרידה מגופי, ואני שומע יציאתה מכל אבר ואבר. ידוע תדע, אין לך קשה מהמות. אח"כ עזבה והיא נודדת באויר, ולא תוכל לצאת החוצה, פן יפגעו המחבלים ויתעללו בה. ואני רואה כל בני אדם עין בעין, מי בוכה ומתאבל על פרידתו, ומי שמח במיתתו. פלוני עצם עיני והסתים פי, פלוני ופלוני הרחיצו אותי, ופלוני הביא התכריכין, ופלוני תפר אותם, ופלוני שנג והכה אותי בכותל בארכובה, ופלוני גלח שערוותי והסיר צפרני:

וכיון שהוציאו אותי במטה, הגעתי לשער העיר, והנה כל הבקעה מלאה אנשים שהורים, משוני מכל עמא, וכולם צועקים אבא, אבא, ומסבכים את המטה ומבקשים לחטוף אותי מעל המטה. פתח פלוני לדרוש בדברי תורה, נתרחקו מעט מעל המטה. פתח השני לדרוש בדברי תורה, נתרחקו עוד יותר. וכן על זה הדרך, עד שנתרחקו יותר ויותר. אמרו שבעה מעמדות והקפות וההיתר, ויברחו ויתכסו ממני ולא נראו עוד:

הורידו אותי אל הקבר, סתמו הגולל, אמרו השכבה וקדיש והלכו להם. תכף ומיד חזרה הנשמה אל הגוף. ואשא עיני והנה נפתחו השמים והארץ. והנה השמים שמים כמתכונתה והארץ כמתכונתה, רק אין שמש להאיר, רק אור בחיר. והנה המשה אנשים קרבו אלי, שלשה בידם שלש שלשאות של ברזל אש, ואחד סופר ואחד מונה. הכה אותי הראשון בשלשלת שבידו עד שנתפרקו כל איברי. הכה אותי השני עד שנעשיתי כאפר. הכה אותי השלישי, חזרתי בגוף ונשמה כאשר הייתי. אמר לי, קום עמוד לדינך לפני יוצרך, כי באה עת פקודה ובאו ימי השילום, אלא שיש לך זמן שבעה ימי אבילות, שיש לך רשות לבקר בקבר אנשי הבית מה הן עושים. דכל התורה והמצוה והתפילה שעושים, הזכות היא לך. שאם מוסיפין, מוסיפין

מנע(י) קולך מבכי

המקרה הבא הגיע למערכת העלון והננו מפרסמים אותו לזיכוי הרבים:

ולבקש ממנו שאולי יערוך לילד תד'רועה ע"מ שהתינוק ירגע:
אבי הכלה יעיץ להם לחכות לבוקר, אולם הוסיף ואמר שעדיף שיקבלו עליהם בני הזוג שאם יפסיק התינוק לבכות, יתרמו סך מסוים לארגון "פעולת צדיק":
ואכן קיבלו עליהם בני הזוג שאם התינוק יפסיק לבכות הם יתרמו סך מסוים לארגון "פעולת צדיק", ולתדהמתם הרבה לאחר מס' שניות התינוק הפסיק לבכות לגמרי:
הם הודו לבורא עולם, ובהזדמנות הראשונה קיימו את נדרם:

מעשה בתינוק כבן שנה, שבמשך מס' ימים רצופים, היה בוכה ללא הרף:
הוריו ניסו להגיעו בכל מיני דרכים, אולם לא מצאו את מקור הבעיה ומה מציק לו:
לאחר מס' ימים, התארחו בבית הורי הכלה. וגם שם המשיך התינוק לבכות ולבכות, ואפילו שבני הבית ניסו להרגיעו, העלו חרס בידם:
במשך מס' שעות התינוק בכה, עד שהחליט החתן לפנות לאבי הכלה

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070. ניתן לתרום מכספי מעשר (אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי/הוראת קבע/הפקדה לחשבון בבנק המזרחי סניף 422 מס' חשבון 187111)

יצא לאור ספר "מנחת מרחשת" שרבים ציפו לו, כלול ביפיו והדרו, אשר חיברו הרה"ג אורן צדוק שליט"א מח"ס שו"ת אורן של חכמים שני חלקים, מרבני בית ההוראה "פעולת צדיק", ורב ומו"צ במספר קהילות בארץ. הספר מכיל בתוכו שלושה חיבורים. הראשון שבהם "מנחת מרחשת", העוסק בדרישה וחקירה מש"ס ופוסקים בבירור משפט מאכל הלחוח לכל דינו ועניינו. השני שבהם "מנחת פתים" - הלכות הפרשת חלה ברצף בשפה ברורה ונעימה השווה לכל נפש, עם הערות "תופני מנחת פתים". והשלישי הינו "שיירי המנחה", בו מתברר הדק היטב הטיעון הרווח ברבים שדין מעשה קדירה לו, ואינו כן אלא מאפה הוא.

שבת חיזוק והתעלות בעיר עמנואל - שבת חנוכה ה'תשע"ה

לעונג שבת אמיתי זכו תושבי העיר ואורחיה בעת ה"געלה", כאשר עשרות רבות מתושבי העיר שרו שירי שבת כמנהג ק"ק תימן יע"א, מול שלחנות ערוכים מלאים כל טוב, באולם המרכזי שבעיר. כמו כן שמעו דברי תורה מפי הרה"ג אורן צדוק שליט"א מו"צ בבית ההוראה פעולת צדיק, ומהרה"ג יהודע גדסי שליט"א רב קהילה בעמנואל, וכן מראש המועצה הרב עזרא גרשי הי"ו. לנשות האברכים נמסר שיעור תורה מפי הרבנית רצאבי תליט"א:

בשעות אחר הצהריים נמסר שיעור מפי הרה"ג ישראל רצאבי שליט"א - בנו של מרן שליט"א, לאחמ"כ התפללו תפילת מנחה, ובסיום התפילה נערכה סעודה שלישית ברב עם באולם המרכזי:

במוצאי שבת, התקיים "השיעור השבועי" הקבוע מפי מרן שליט"א, בהשתתפות עשרות מתלמידיו שהגיעו לעמנואל במוצ"ש בהסעות מאורגנות, ומיד לאחר מכן נערכה מסיבת חנוכה ברב עם - הדלקת נרות חנוכה, קריאה בציבור במגילת בני חשמונאי, ושירה מקורית. תושבי העיר העידו כי מחזה נפלא זה לא נראה זמן רב בעמנואל, ורישומי ייחרת בזיכרונם לזמן רב. אשרי עין ראתה כל אלה:

העיר עמנואל לבשה חג בשב"ק מקץ - שבת חנוכה, עת הגיע מרן שליט"א לשבות בעיר עמנואל, לשבת חיזוק עילאית ומרוממת. עם הגיעו לעיר התקיים מעמד 'קבלת פנים' באתר פרוייקט קרית מהרי"ץ שבנשיאותו, וכן במקום הקצאת המבנה הציבורי לתושבי הקריה. מרן שליט"א בירך שתהיה זו קריה לתפארת, מגדלור של תורה ויראה, לאברכים בני תורה מקהילות קודש תימן יע"א:

לקראת שבת התאספו עשרות ילדי חמד למעמד "קריאת תהלים" בבית הכנסת "פעולת צדיק", ומיד לאחר מכן קראו את שיר השירים בנעימה ובמתנות. לאחר מכן יצא מרן שליט"א מלווה בהמונים אל בית הכנסת 'משכן חיים', לקבלת שבת ותפילת ערבית, ביניהם מסר דרשה בפרשת השבוע ובענייני דיומא:

בליל שבת לאחר הסעודה, הגיעו עשרות רבות מתושבי העיר ורבניה, לבית הכנסת הספרדי המרכזי בעיר, שם מסר מרן שליט"א את שיעורו המרכזי בהלכה ובאגדה, וכן ענה לשאלות הציבור בכל חלקי התורה:

תפילת שחרית מרוממת התקיימה בבית המדרש 'עץ חיים', בסיומה קרא מרן שליט"א את הפרק בספר מנורת המאור:

מבהן על אגדתא דפסחא עם פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ זיע"א

בעזה"ת ייערך מבחן בכתב אי"ה על פירוש "עץ חיים" למהרי"ץ זצוק"ל על אגדתא דפסחא. המבחן מיועד לכלל הציבור. המבחן יתקיים אי"ה בבית המדרש "פעולת צדיק" בבני ברק, ביום ראשון כ"ג ניסן התשע"ח, בשעה 11:00 בבוקר. מבין העולים לשלב האחרון, יזכו 7 חתני "אגדתא דפסחא" בפרסים:

- פרס ראשון
800
₪
- פרס שני
700
₪
- פרס שלישי
600
₪
- פרס רביעי
500
₪
- פרס חמישי
400
₪
- פרס שישי
300
₪
- פרס שביעי
200
₪

תרומת קרן מלגות "מעשה נסים" ע"ש הגה"צ ר' נסים רצאבי זצ"ל המועוניינים להשתתף במבחן יפנו למשרדי המכון בטל': 03-6780070.

תודתנו נתונה ל.ג. מיכון - המרכז לקופות רושמות ומוחשבות, משקלים אלקטרוניים, מסופי אשראי ניידים ונייחים על עזרתם הרבה בסיוע למוסדותינו באפשרות גביה בכרטיסי אשראי. ניתן לפנות לישראל: 052-2690577 ונתנאל: 052-2812323